

Handelingen 27 – 28 Paulus naar Rome

Zingen: Psalm 107:8-9 (gkv), berijming van Rom. 8:31-39, Gezang 47 (gkv) = Lied 66 (Ldb): 3, 6
Lezen: 2 Timoteüs 4

Lucas, een nauwgezet historicus

“Een van de meest indrukwekkende verhalen over de betrouwbaarheid van het Nieuwe Testament is de geschiedenis van de grote Britse archeoloog en geograaf Sir William Ramsay. Hij werd tijdens zijn studie sterk beïnvloed door de 19^e-eeuwse Duitse Tübinger school van Baur, die beweerde dat het Nieuwe Testament pas laat in de tweede eeuw ontstond en als historisch document onbetrouwbaar is. Ramsay beschouwde het verhaal van de reizen van Paulus als fictie en besloot de beschrijving daarvan door Lucas aan de kaak te stellen, door opgravingen te gaan doen in Klein-Azië. Dit was in archeologisch opzicht een onontgonnen gebied. Na 15 jaar graven en onderzoek publiceerde hij in 1896 een dik boek: *Saint Paul, the Traveler and the Roman Citizen*. Ramsay was getroffen door talrijke vondsten die bevestigden dat de beschrijvingen door Lucas klopten tot in de kleinste details. Hij werd een overtuigd christen en publiceerde als hoogleraar verscheidene boeken over het Nieuwe Testament.” (Johan Knigge, *Hier gebeurde het toen*, pagina 102)

“Lucas houdt het logboek van de zeereis korrekt bij, en daaraan danken we een levendige beschrijving van de reis naar Rome en de schipbreuk. Men heeft hem wel eens nagerekend inzake zijn gebruik van zeemanstermen en toen is gebleken, dat hij evenals bij zijn beschrijving van de Romeinse rangen en standen uitstekend ter zake kundig was.” (dr. C. van der Waal, *Sola Scriptura II*, pagina 98)

Paulus, een apostel met hart voor de mensen

Tijdens de gevaarlijke zeereis naar Rome denkt de apostel niet in de eerste plaats aan zichzelf. Hij toont zich vooral bezorgd over zijn medereisgenoten. De Here Jezus had hem gezegd dat hij in Rome moest getuigen (Hand. 23:11), dus hij zou de reis wel overleven. Maar hoe zou het met al de anderen op het schip aflopen? Een engel maakte aan die vragen een einde: “Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer verschijnen, en daarom heeft God je in zijn goedheid het leven van alle opvarenden geschonken” (Hand. 27:24). De uitdrukking “heeft God je geschonken” wijst erop dat Paulus God gebeden heeft het leven van de opvarenden te sparen.

Bidt en werkt

Deze belofte van God is voor Paulus geen reden tot nietsdoen. Hij spoort de aanwezigen aan moed te houden en doet alles wat in zijn vermogen ligt om de belofte van God in vervulling te doen gaan. Toch was het een groot wonder dat iedereen gered werd. Menselijkerwijs gesproken was de kans dat het schip op Malta zou stranden heel klein. En hoe groot is de kans dat alle opvarenden van een schip dat voor de kust aan de grond loopt het overleven? Denk maar eens aan de Costa Concordia. De belofte van God zette Paulus niet aan tot lijdelijkheid, maar zette hem aan het werk.

God niet verzoeken

Ook op het eiland Malta zien we Paulus weer praktisch bezig. Hij sprokkelt een grote bos dor hout, maar als hij die op het vuur legt, wordt hij door een gifslang gebeten. Het deert Paulus niet. Hij had toch de belofte dat hij in Rome voor de keizer zou getuigen? Wel maakt hij de gifslang onschadelijk door die in het vuur te schudden. Dat is toch een andere handelwijze dan die van voorganger Jamie Coots, die expres een slang meenam naar de samenkomsten. Uiteindelijk stierf hij door een slangenbeet. Hij wilde zich niet medisch laten behandelen, omdat in Marcus 16:18 staat: “met hun handen zullen ze slangen oppakken en als ze een dodelijk gif drinken zal dat hun niet deren”. Er staat echter ook in de Bijbel: “Gij zult de HERE, uw God, niet verzoeken” (Deut. 6:16). God vraagt niet alleen van ons dat we op hem vertrouwen, maar ook dat we onszelf niet moedwillig in gevaar begeven (H.C. antwoord 105).

http://www.uitdaging.nl/index.php?option=com_content&view=article&id=1667

http://www.uitdaging.nl/index.php?option=com_content&view=article&id=1673

Wijs het evangelie niet af!

Als Paulus uiteindelijk in Rome is, roept hij de Joden bijeen. Er was in Rome al een kerk, maar deze Joden waren niet tot geloof in de Here Jezus gekomen. Paulus volgt in Rome dezelfde methode die hij ook elders hanteerde. Het evangelie is er in de eerste plaats voor de Joden en dan pas voor de heidenen. Deze voorrangspositie duurt echter niet oneindig lang. Paulus doet in Rome een laatste appel op de Joden om in de Here Jezus te geloven. Sommigen gaven aan zijn oproep gehoor, maar anderen bleven ongelovig en wilden Jezus niet als de Messias erkennen. De oude Simeon had het al voorzeggd: "Hij zal een teken zijn dat betwist wordt" (Lucas 2:34). Helaas is dat niet uniek voor die tijd en ook niet uniek voor de Joden. Paulus schreef in zijn brief aan de kerk te Rome: "Houd daarom voor ogen dat God niet alleen goed is, maar ook streng. Hij is streng voor wie gevallen zijn, maar goed voor u – als u tenminste trouw blijft aan zijn goedheid, want anders wordt ook u afgekapt" (Rom. 11:22). En Maarten Luther schreef in 1524: "Laat ons indachtig zijn de vroegere nood en de duisternis, waarin wij verkeerden. Ik meen, dat Duitsland nog nooit zoveel van Gods Woord gehoord heeft als thans; men bespeurt er in het verleden tenminste niets van. Laten wij nu deze kans voorbijgaan, zonder dank en eer daaraan te bewijzen, dan is het te vrezen, dat wij nog gruwelijker duisternis en nood zullen moeten doorstaan. Duitse vrienden, koopt, nu de markt voor de deur wordt gehouden, zamelt in, nu de zon schijnt en het weer goed is; grijpt Gods genade en Woord aan, nu het u wordt geboden. Want weet dit wel, Gods Woord en genade zijn als een voorbijtrekkende plasregen, die niet weerkomt waar hij eenmaal is geweest. Bij de Joden is hij geweest, maar weg is weg; nu hebben zij niets. Paulus bracht hem in Griekenland, maar ook daar is hij weg; nu hebben zij de Turken. Rome en het Latijnse land hebben ook hun beurt gehad, maar weg is weg; nu hebben zij de paus. En u Duitsers moet niet denken, dat u hem eeuwig hebben zult. Want de ondankbaarheid en de verachting zullen hem verdrijven. Daarom, grijpt toe en houdt vast, wie grijpen en vasthouden kan; luie handen zullen een slecht jaar hebben."

De goede strijd gestreden

En hoe ging het nu verder met Paulus? Twee jaar lang verkondigde Paulus het evangelie onbelemmerd. En daarna? Hier zwijgt Lucas. Op het schip had de engel tegen Paulus gezegd dat hij in Rome voor de keizer moest getuigen en dat zal ook zeker gebeurd zijn. Maar hoe liep dat af? In 2 Tim. 4:6 schrijft Paulus: "Mijn bloed wordt al als een offer uitgegoten, het moment waarop ik heenga nadert". Maar hij schrijft ook: "Ik ben gered uit de muil van de leeuw."

In de eerste eeuw schreef Clemens namens de kerk te Rome in een brief aan de kerk te Korinte: "Door afgunst en twist liet Paulus de kamprijzen zien die verbonden is aan volharding. Zes maal droeg hij de boeien, hij werd verjaagd, gestenigd, hij werd een heraut in oost en west en ontving de verheven roem voor zijn geloof. Nadat hij de gehele wereld de gerechtigheid had geleerd en hij het uiterste westen had bereikt en getuigenis had afgelegd voor de heersers nam hij afscheid van de wereld en ging naar de heilige plaats. Hij werd een groot voorbeeld van volharding" (V.5-7). Dit betekent dat Paulus in 62 n.Chr. vrijgelaten werd, en dat hij pas stierf nadat zijn wens om naar Spanje te gaan (Rom. 15:24) in vervulling was gegaan.

Een christelijke bewerking van Flavius Josephus' boek over de Joodse Oorlog, plaatst de dood van Petrus en Paulus in Rome in de tijd van de nederlaag van Cestius en de benoeming van Vespasianus tot bevelhebber in de oorlog tegen de Joden. "Aldus wierdt hy [Petrus] dan gekruisigd, doch Paulus met den zwaerde gedood" (III.2). Dat zou dan in 66 of 67 n.Chr. geweest moeten zijn. Hoe dan ook, de voormalige kerkvervolger Paulus kan aan het einde van zijn leven schrijven: "ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden. Nu wacht mij de krans van de gerechtigheid die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien" (2 Tim. 4:7-8).

Albert Welleweerd, 2014